

skulle til Konsulen. Konsulen er dog Embedsmand i den danske Stats Tjeneste og har Forpligtelse til at foretage alt paa bedste Maade. Jeg tror, vi bør holde os til Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt.

Frederiksen: Som Medforslagsstiller vil jeg gerne udtale min Tak for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra alle politiske Sider her i Salen. Jeg er næsten ængstelig for, at den Velvillie, det har nydt, er for stor. Man kan, som bekendt, ogsaa dø af Kærlighed. (*J. C. Christensen:* Det har jeg ikke vidst). Jo, man kan i alt Fald kvæles af Kærlighed. Hvis man vil have alle dem med ind under Lovforslaget, der her er talt om, saasom gamle og syge, Fiskere, forskellige Jernbanearbejdere m. fl., vil det nok føre for vidt, og Forslaget bliver saa ganske sikkert ikke gennemført i denne Samling, og det var dog det, Forslagsstillerne havde ønsket. Jeg vil gerne gøre, hvad jeg formaar, for at saa mange som muligt af dem, der ere forhindrede fra at møde personlig paa Valgdagen, faa Lov at afgive Stemme, men det lader sig vist ikke gøre ved Hjælp af dette lille Lovforslag. Jeg henstiller til det Udvalg, der bliver nedsat, og til den højtærede Indenrigsminister, at det hele tages under saa velvillig Overvejelse som muligt. Hvis Forslaget ikke kan indskrænkes til Søfolk alene, ønsker jeg, at de Tilføjelser, der ville blive foreslaaede, ikke skulle komme til at hindre Lovens Gennemførelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Wenzel Neergaard*): Jeg vil bringe baade den højtærede Indenrigsminister og ærede Medlemmer, som have haft Ordet, en Tak for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag fra alle Sider har faaet. Efter de faldne Udtalelser tør det sikkert siges, at der i dette Ting er Sympati for at gennemføre et Forslag i den anførte Retning, i alt Fald Sympati for Princippet i Lovforslaget.

Den højtærede Indenrigsminister ønsker, at Adgangen til at afgive Stemme udvides til Valgmandsvalg til Landstinget. Det kunne Forslagsstillerne selvfølgelig intet have imod. Naar man ikke har foreslaaet det, er det, fordi man har set visse praktiske Vanskeligheder derved og har været overbevist om, at Sømandsstandens Ønske om at afgive Stemme nærmest netop er et Ønske om at deltage i Valg til Folketinget. Den højtærede Indenrigs-

minister havde dernæst den Anke mod Forslaget, at 6 Maanedere før Valget ere for lang en Frist til Afgivelse af Stemme, fordi Folk derved kunde komme til at stemme under Forudsætninger, som længst vare forsvundne, naar det Valg finder Sted, til hvilket de afgive deres Stemme. Dette skal jeg selvfølgelig give den højtærede Minister Ret i, men en passende Frist bør der sikkert være af Hensyn til, at Skibene kunne være paa lange Rejser, og naar man overhovedet skal have en Frist, vil den Kalamitet, den højtærede Minister pegede paa, altid kunne indtræffe, selv om Fristen sættes noget kortere. En Drøftelse af dette Spørgsmaal som af de andre detailkritiske Bemærkninger, der ere fremførte, kan man imidlertid vel foreløbig overlade til det Udvalg, der antagelig bliver nedsat. Kun skal jeg overfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (*Sigurd Berg*), der ønskede, at Fraværelsens Varighed skulde bestemmes, for at vedkommende ikke skulde kunne være saa længe borte, at man havde Grund til at antage, at han ikke kunde følge med i den politiske Situation herhjemme, svare, at for saa vidt vedkommende staar paa Valglisten, maa dog den Frygt være udelukket, idet en Mand, som tager varigt Ophold i Udlandet, selvfølgelig ikke findes paa Valglisten herhjemme.

Det har fra saa godt som alle Sider været udtalt, at man paa dette Lovforslag skulde tage andre end netop Søfolk med. Som jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet, finder jeg denne Tanke ganske rimelig i og for sig. Men jeg vil ligesom det ærede Medlem fra Ærø (*Frederiksen*) pege paa den Fare ved at søge at udvide Forslaget til at gælde alt for mange, at man derved lægger det om ikke Hindringer saa dog Vanskeligheder i Vejen, idet de Regler, der da vilde være at udfinde, sikkert frembyde større Vanskeligheder end dem, man kan nøjes med, naar Forslaget kun angaar Søfolk. En Ting er sikker: at en Stand, der baade i Talrighed og i Betydning for Landet kommer Sømandsstanden nær og tillige er undergivet de Vilkaar, at dens Medlemmer paa Grund af deres Erhvervs særlige Art ere forhindrede fra at afgive Stemme, vil man ikke kunne finde. Skal man tage andre med, bliver det rimeligvis Folk af saa godt som alle Erhverv, og jeg tror, det bliver vanskeligt at finde et passende Grundlag for Bedømmelsen af de Grunde, vedkommende angive for deres Fraværelse. Med disse